

Juba lapseeas tõmbavad melanhooliku
sageli kitsas näos tähelepanu
ta ilmekad silmad.

Elamused ja kohtumised
mõjuvad tema puhul
veel kaua tagantjärele,
ennelõunal toimunu pärast võib
ta alles õhtul nutma hakata.

Õpilase- ja noorukieas tunneb melanhoolik sageli,
et teda ei mõisteta
või ei taheta tunnustada.

Ta elab tugevasti kaasa kõigile
traagilistele sündmustele ning
pealiskaudses ja
kohusetundetuses ümbruses
lausa kannatab.

Täiskasvanud melanhooliku positiivsed omadused avalduvad
sügavmõttelisuses,
tõsiduses ja kaasatundmisvõimes.

Probleemiks kujuneb melanhoolne temperament siis,
kui see muutub egoismiks,
eneseimetluseks,
norivaks kriitikaks
enese ja teiste suhtes
ning kui õiglustundest kujuneb välja
kadetsev võrdlemine.

Melanhoolik on enamasti sale ja pikk,
sageli nõrga sidekoestikuga,
mis süvendab muljet lõtvusest
või halvast kehahoiakust.

Pea on sageli eriti kaunilt vormitud,
silmad asetsevad sügaval.

Kõnnak võib olla kindel ja mõõduka sammuga
või raskepärane.

Goebel, W., Glöckler, M. (2008). *LAPS. Meditsiinilis-pedagoogiline nõuandja.*

PreMark, lk 323.